

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Quæ Meditationes Complectitur circa omnia Christi Domini Acta, ab eius
Baptismo ad finem vsque Prædicationis, Doctrinam, Miracula, Parabolas

Puente, Luis de la

Coloniae, 1612

54. De Patre familias conducente operarios in vineam suam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54633)

MEDITATIO LIV.

DE PATRE FAMILIAS
conducente operarios in vineam suam.

PUNCTVM I.

a Mat. 20. 1.

SIMILE est a regnum celo-
rum homini Patrifami-
lias, qui exijt primo mane
conducere operarios in vi-
neam suam. Conuenit au-
tem cum operarijs ex de-
nario diurno. Et egressus
circa horam tertiam, (quæ erat nona hora) in-
uenit alios stantes in foro otiosos, & dixit illis,
ite & vos in vineam meam, & quod iustum fue-
rit dabo vobis. Iterum exijt circa sextam & no-
nam (hoc est duodecimã, & tertiam post me-
ridiem) & fecit similiter: circa vndecimam ve-
rò (hoc est quinta vespertina) exijt, & inuenit
alios, & dicit illis, quid hic statis tota die otiosi?
dicunt ei, quia nemo nos conduxit. Dixit illis, ite
& vos in vineam meam.

CONSIDERANDVM hic est, quis hic sit Pa-
terfamilias, quæ hæc vinea, qui operarij, quo-
modo, quibus horis, &, qua ratione vocen-
tur?

I. PATERFAMILIAS est Deus Dominus no-
ster verus Pater duarum familiarum, quas ha-
bet

bet in cœlo & in terra, Spiritus videlicet beatorum, & homines peregrinos, sollicitus valde de suorum bono, adeoque in particulari de singulis, atque si familia esset parua. Ac propterea, licet sit Rex supremus & Monarcha, vocatur tamen Paterfamilias, cuius curæ ad singula etiam minuta circa domesticos suos se extendit. O felicem illum, qui in tali domo versatur, sub tanto protectore & directore.

EIVS vinea est fidelium congregatio, quamuis magis in particulari illa quæ est iustorum: eò quod illi sint vites aut palmites eius selectiores, qui & fructus benedictionis, & vinum amoris diuini proferunt; quos, cum Paterfamilias hic amputat, transfert ad vineam cœlestem, quæ est congregatio beatorum.

OPERARIJ, huius vineæ sunt homines, ad quos spectat animas colere, fodiendo & putando illas ligone & putatoria falce mortificationis & pœnitentiæ; ac procurando, vt aptam & copiosum, nõ labruscarum, sed botrorum & vuarum maturarum, hoc est operum Deo placentium fructum proferant. Sunt autem aptiores illi operarij, qui exēplis & verbis laborant, vt doceant & colant alios, qui serio Deo seruiant: quales sunt Prælati & multi religiosi.

AD hoc illos vocat ipsemet Deus: *h nemo enim potest venire ad me*, ait Christus Dominus, & ingredi in hanc vineam, & in ea operam suam collocare, *nisi Pater traxerit eum*. Vocat autem illos internis inspirationibus,

& illu-

II.

III.

IV.

Ioan. 6. 44

& illustrationibus; vtens tamen interdū con-
cionatoribus, aut alijs rebus externis tāquam
instrumentis: interdum verò per seipsum,
magnam eis lucem & vehementem inspira-
tionem iniiciendo.

V.

EXIT tamen *primo mane*, quia desiderat ip-
se, omnes homines statim atque rationis lu-
men illis illucet, esse aptos operarios, qui non
otientur: ideoque omnes vocat; & sufficienti
vocatione, vt veniant, inuitat: licet non om-
nes illi obediant, nec venire velint. Sed tan-
ta est eius misericordia, vt non desistat à vo-
cando in omni vitæ eorum ætate, idque sapif-
sime. Aliqui efficaci vocationi annuentes, ab
infantia cōuertuntur; alij in adolescentia, alij
in media ætate, alij in senectute, alij denique
paulò antè mortem. Aliquos vocat promif-
sionibus, & pactis initis; qui cōuertuntur tan-
quam mercenarij ob interesse & spè præmij:
Alios vocat repræhensionibus internis, iniquæ
eorum vitæ turpitudinē ostendendo, & simul
aliquid præmij, prout par erit, illis, offeren-
do: Alios denique vocat imperio, & iubendo
ire ad labores, ob amorem virtutis & studio-
sæ occupationis.

Ex his considerationibus varios hauriam
affectus, gratitudinis, laudis huius Patrisfa-
miliæ ob sollicitudinem, quam ostendit in his
vocationibus; affectus etiam doloris & pænæ,
quòd multi vocationi resistent, & ego inter-
dum restiterim: statuens, in posterum valde
serio obedire. O supreme Paterfamilias, tuæ

vineæ

vineæ, & operariorum ad eam vocationis sollicitè! tu Domine in lege naturæ & scripta sæpè exiisti ad operarios vocandos, & elegisti magnum numerum Patriarcharum, Prophetarum, & iustorum aliorum tibi charorum: postea etiam per incarnationem factus homo prodiisti, & prædicatione tua vocasti, & elegisti multos Apostolos & Discipulos, per quos etiam innumeros alios: nec cessas exire quotidie ad eos vocandos: Exi ergo nūc Domine ad illas Gentilium regiones, ipsosq; infideles efficaciter voca; vt fidem tuam recipiant. Exi etiam, & per Ecclesiam tuam efficaciter voca peccatores, vt ad te cōuertantur; exi etiam per istum orbem & voca multos iustos, qui te in via perfectionis sequantur: nec me obliuioni tradas; sed efficaciter & frequenter ad omnium virtutū exercitationem voca: vt anima mea bene culta & exercita copiosos fructus proferat; quos tu desideras.

PUNCTVM II.

CVM serò a esset factum, dicit Dominus vineæ procuratori suo: *voca operarios, & redde illis mercedem, incipiens à nouissimis vsque ad primos. Dedit ergo ijs, qui circa vndecimam horam venerant, singulis denarios: & alijs operarijs similiter.* a Mat. 20. 8

CONSIDERANDVM hic primùm, æternum Patrem IESV Christo Domino nostro, qua homo est, iudicium operariorum & eorum

ad

b Ioan 5. 27

c Psal. 89. 4.

ad mercedem accipiendam vocationem commisisse, iuxta illud b *Pater potestatem dedit ei iudicium facere, quia Filius hominis est.* hoc autem fit in fine vitæ cuiusque, quæ tota reputatur vnus diei, quia etiam si valde sit diuturna; si tamen cum æternitate conferatur, censebitur vnus diei, & quidē breuissimi, c *quoniam mille anni ante oculos tuos, tanquam dies hesternæ, quæ præterijt.* Item quia quotidie ita strenuè esset nobis laborandum, atque si vltimus ille esset totius vitæ nostræ. Memor itaque esto anima mea, postremæ huius vocationis ad coronam recipiendam; vt hac memoria te ipsam excites ad consentiendum cuicumque vocationi, qua vocaberis ad labores: si enim huic primæ restiteris; nõ peruenies ad secundam, qua merces distribuitur.

II.

d Matt. 16. 27.

III.

DEINDE perpendendum, quòd omnes operarij tam primi quàm nouissimi, tam qui maturè incipiunt, quàm qui tarde veniunt, accepturi sint suam mercedē: nec vlla hora laboris sit absq; mercede transitura: ac porro quod erunt opera plura & præstâtiora, eò erit merces maior, iuxta id quod Christus Dominus dixit, d *Filium hominis venturum, & tunc redditurum vnicuique secundum opera sua.*

TERTIÒ præ aliis est considerandum: hunc laborem, quod ad eius præmium spectat, non tam æstimari ex temporis diuturnitate, quàm ex feruore, diligentia, & amore cum quo suscipitur. Ex quo prouenit, vt nouissimi operarij, vnus solius horæ labore tantum mercedis

prome-

promeriti sint, quantum reliqui labore totius diei, propter feruorem in laborando, propter humilitatem, & charitatē: quia se aliqua mercede indignos iudicabant, cū cæteri ignauiter, & propter interesse laborarint; ac propterea de seipsis, & labore suo tanquam prolixiori, multū præsumebant; cū tamen apud Deum pluris fiat vnius horæ labor feruens & expeditus, quàm duodecim horarum pigrè & ignauiter. Et ita præter essenziale præmium, datur illis nouissimis etiam accidentale, quod Euangelista appellat quod ipsi sint primi in præmio recipiendo.

Ex quibus aliquot documenta in meam utilitatem traham; nam si nouissimi operarij vna hora tantum præmium sunt promeriti; quantum promeriti fuissent, si toto vitæ tempore illo modo laborassent? & si possent in cælo sancti dolore aliquo affici, quanto afficerentur, quòd non statim respondissent Diuinæ vocationi, & ab infantia Deo seruire cepissent; & qui ab infantia vocationem audientes seruire cæperunt, & diu quidem seruiert sed remisè; quanto dolore propterea afficerentur, aduertentes, quòd, si toto illo tempore feruenter seruiuissent, ampliorem multo gloriam fuissent consecuti? O anima mea, si quidem adhuc es in tempore laborandi, excitare & labora nunc, sicut in die, quo merces reddenda est, velles laborasse: propterea, quia tempus breue est, ingens vero præmium: & quilibet gloriæ gradus, qui obtinetur, est æter-

nus: nec decet ob ignauitatem, iacturam facere eius boni, quod durat in æternum.

PUNCTVM III.

a *Matth. 20.*
11.

Primi operarij videntes se nihil plus accipere quàm nouissimi, a murmurabant aduersus Patrem familias dicentes: hi nouissimi vna hora fecerunt: & pares illos nobis fecisti, qui portauimus pondus diei & æstus. At ille respondens, vni eorum dixit; Amice non facio tibi iniuriam: nonne ex denario cõuenisti mecũ? tolle quod tuum est, & vade: volo autem & huic nouissimo dare sicut & tibi. Aut non licet mihi quod volo facere? an oculus tuus nequam est, quia ego bonus sum?

I. PRIMVM est hic considerandus scopus Christi Domini in his verbis, quibus significauit, tanta esse præmia & fauores, quibus feruenter seruietes, qui breui tempore multum & valde exactè laborarunt, ipse profectur; vt, si cæteri beati, qui tam feruentes non fuerunt, non haberent diuinum lumen, quo Dei bonitatem & æquitatem cognoscerent, solumq; more hominũ huius mundi rem ipsam considerarent, murmurarent, conquererentur & tangerentur inuidiã propter ea, quæ Deus cum feruentibus agit. Benedicta sit huius Patris familias liberalitas, qui dans singulis meritum præmium, liberalissimè tamen retribuit & compensat, quod ipsius amore & intuitu est factum.

DEIN-

DEINDE perpendendum, qua ratione CHRISTVS Dominus hic referat eorum proprietates, qui in hac vita multis annis illi seruiunt, sed remisè, illis contrarias, quas habent qui breui quidem tempore, sed cum feruore seruiunt.

Prima proprietas est, quòd præsumant de suis operibus & seruitus propter eorum diuturnitatem; ideoque existimant magnum se præmiũ recepturos; cùm alij nec de se præsumant, nec præmio dignos se esse existiment.

Secunda, quòd portent pondus diei & æstus: quia tepiditas facit ipsa virtutum opera graua, etiamsi alioqui sint parua: contra verò feruor in causa est, vt virtutum labores, etiamsi alioqui graues, nec sentiantur tamen: Ex quo fit, vt tepidi multum defatigentur, & proficiant parum; feruentes contra parum defatigentur, proficiant verò multum.

Tertia, quòd tepidi sint mercenarij; & lucra sua quærentes semper sint pleni querelis, & secretis aduersus DEVM murmurationibus. quòd ipsis non faueat, nec indulgeat, & aduersus homines, quòd ipsos non honorent, nec promoueant; cùm feruentes contra Deo seruiant, non mercedis & lucri intuitu, sed solius amoris: ideoque nullam inueniunt causam, cur de Deo coquerantur; potiùs ex animi demissione quemcunque fauorem à Deo accipiant, magni æstiment; & eo se indignos iudicant. *Quarta*, quòd tepidi sint inuidi, & quasi carie consu-

mantur, cùm vident gratias & beneficia, quæ Deus feruentibus confert; quos propterea vellent è medio sublato, eosq; contemnunt, & quasi in virtute Tyrones sugillant, obiicientes, quòd tarde ad laborandum in vinea & Ecclesia Dei accesserint: Feruentes verò laborant, & tacent; optantes, Deum omnibus benefacere. O Pater cœlestis, qui adeo faues operariis diligentibus & sollicitis in tuo obsequio, euelle ex corde meo omnem reporem & laxitatem; & adiuua, vt semper feruenter seruiam, & gaudeam in corde meo, plurimos alios hac tibi ratione seruire. ne permittas me adeo esse nequam, vt oculus meus inuidiâ tabescat, eo quod tu sis bonus. Gaudeo & exulto Domine, quòd adeo sis bonus, & benignus, vt omnibus bene facias: lætorque de beneficiis, quæ aliis plus quàm mihi confers; quia scio te in omnibus esse bonum, iustum, & sanctum.

PUNCTVM IV.

a Matt. 20.
18.

CONCLVDIT Christus Dominus Parabolam dicens, *a sic erunt nouissimi, primi; & primi, nouissimi. Multi enim sunt vocati: pauci vero electi.*

I.

CIRCA primam partem huius sententiæ est considerandum, multos in hac vita haberi primos in sanctitate, aut propter annorum & temporis diuturnitatem, qua Deo seruiunt; aut propter externorum operum speciem, quæ valdè mouent; aut propter status

& offi.

& officij excellentiam, quia est status perfectionis; aut propter famam & nomen iustorum, quod aliquo tempore obtinuerunt: qui tamen in die Iudicij & vltimæ rationis habebuntur nouissimi: quia in oculis Dei tepidi fuerunt; & proprium lucrum spectantes, valde fuerunt interiùs imperfecti. Contra verò aliquos, qui in hac vita nouissimi esse videntur, vel quòd aliquando magni fuerint peccatores; aut paruo tempore Deo seruiuerunt, aut se ex humilitate & patientia occultarunt, in rebus abiectis & humilibus operam suam collocantes: Et hi erunt postea primi, ob feruorem & puritatem, quam in Dei oculis habuerunt: sicut etiam eueniet, aliquos qui hic iusti videbantur, postea damnari tanquam peccatores; alios vero qui peccatores videbantur, postea exaltari tanquam iustos. Ex quo discam diligenter attendere, quomodo viam; ac desiderare esse primum non in oculis hominum; sed in oculis Dei; qui videt omnia & iudicaturus est me, non habitatione loci primi, aut nouissimi, quem in mundi opinione occupauerim. Simul verò timoris affectus concipiam, tremens iudicia Dei & sortem, quæ me continget: siquidem fieri potest, vt hodie reuera sim primus, & cras meâ culpâ sim nouissimus.

DEINDE perpendenda est altera illa sententiæ pars: *multi sunt vocati, pauci vero electi*. vt enim inter omnes homines huius vniuersi, qui à Deo vocantur, vt fidem & gratiam

II.

eius recipiant, plurimi sunt peccatores, qui huic vocationi resistunt; pauci verò iusti qui ei consentientes eliguntur, vt ad cœlum perueniant: ita etiã inter ipsos iustos, qui vocantur ad vitam perfectam, multi huic vocationi resistunt, viuentes in quadam tepiditate; & quadam mediocritate contenti; pauci verò sunt electi & perfecti, quia semper quod est pretiosum, est raram. O Deus infinite, qui omnes vocas, & vt perfectionem sequantur, inuitas: supplico tuæ Maiestati, vt electorum numerum augeas, vt multi sint perfecti, sicut tu es perfectus. Fac etiam Domine, vt vnus ego sim horum, respondens perfectioni meæ vocationis, vt in me & per me glorificeris in secula. Amen.

MEDITATIO LV.
DE PARABOLA
vineæ.

PUNCTVM I.

a Matt. 21.
33.
a Marc. 12. 1
a Luc. 20
a Isaia 5. 2.

OMO erat a Paterfamilias, qui plantauit vineam, & se-
nem circumdedit ei, & fodit
in ea torcular, & adificauit
turrim, & locauit eam agri-
colis: & peregrè profectus
est.

I.

PERPENDENDA primùm est suprema
Dei prouidentia erga vineam Ecclesie sue:

quæ